

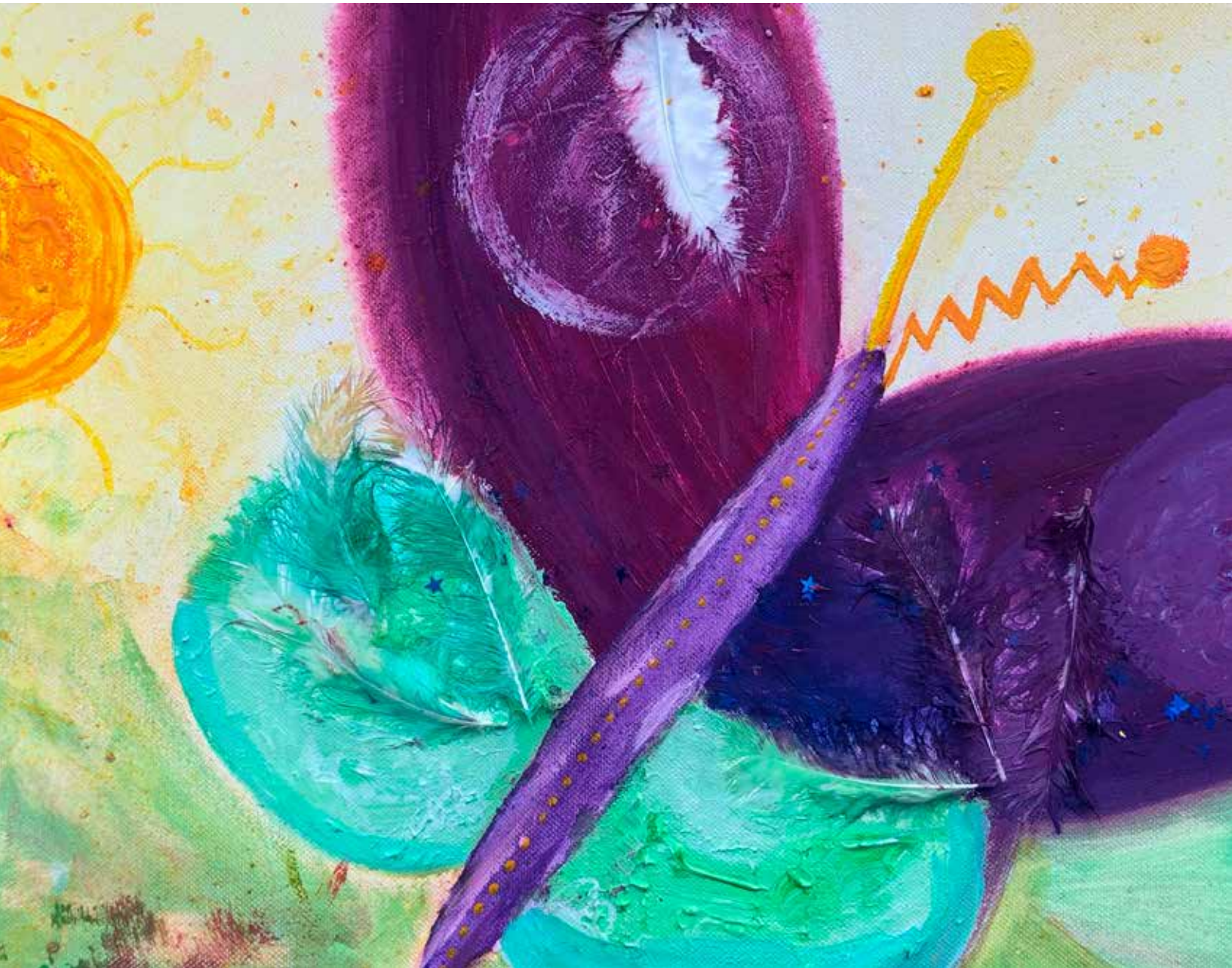
MENIGHETSBLAD

DEN NORSKE KIRKE

Gjesdal og Ålgård sokn

Nr. 3 | 2021

GOD SOMMER!

Menighetsblad for Gjesdal og Ålgård

Nr. 3/2021
Årgang 56
Opplag: 4700

Redaksjon
Kristine Hiim
Erik Tangedal
Målfrid H. Bjørgaas
Christian F.Uhl
Astrid Tangedal Madland

Trykkeri: Gunnarshaug Trykkeri

Forsidefoto:
Sommerfugl 2021
av Lisbeth Ravndal, Hjerte-kraft.no

Illustrasjoner er hentet fra
www.kirken.no

Frist neste nummer: 8. mai
Klart for ombæring: 22. sep

Kontaktinfo
kristine.h.gilje@gjesdal.kommune.no

Kontonummer for gave til
menighetsbladet: 3201 08 33409

Andre henvendelser

Gjesdal kyrkjekontor
Besøksadr.: Kyrkjeveien 21,
4330 Ålgård
Åpent tirsdag-torsdag: 10.00-14.00
Postadr.: Rettedalen 1, 4330 Ålgård
Tlf: 51 61 49 40
E-post: kirken@gjesdal.kommune.no

Våre nettsider
www.gjesdal.kirken.no
www.algard.kirken.no

**NMS
gjenbruk
Ålgård**

Åpningstider:
Tirsdag - fredag
11.00 - 17.00
Lørdag 11.00 - 15.00

Ansatte og ledere

Sokneprest Gjesdal
Bjarte Hettebakke
51 61 49 40

Sokneprest Ålgård
Leif Inge Norland
413 01 865

Prest Ålgård
Mikkel Eikill Jebe
474 14 843

Ungdomspastor
Joar Idsøe
981 21 033

Diakon
Tonje V. Bjerkreim
952 76 505

Kateket
Leif H. Nyborg
412 70 574

Daglig leder og menighets-
pedagog i Gjesdal sokn
Kristine Hiim
977 65 416

Assisterende kirkeverge og
daglig leder Ålgård menighet
Bente Emberland Johnsen
971 64 641

Leiar Gjesdal kyrkj. fellesråd
Øystein Fuglestad
97561636

Leder Ålgård menighetsråd
Gölin Tveit
97535457

Leiar Gjesdal sokneråd
Olga Slettebø Gilje
99645569

Organist
Sigmund Haaland
920 87 852

Kyrkjetenar Dirdal
Eivind Haaland
992 62 668

Kyrkjetenar Ålgård
Nils Haaland
958 03 916

Kyrkjetenar Oltedal og Gjesdal
Eric Lester Larson
483 54 250

Kirkeverge
Tor Helge Køhn
404 06 010

Trosopplærer Ålgård
Irene Ulness
920 96 946

Jan Harald Jaabæk til minne. (1943-2021)

TEKST OG FOTO: ERIK TANGEDAL

En tragisk sykkelulykke ble slutten for Jan Harald Jaabæk. Han døde 28. april. Gravferden i Mandal var torsdag 6. mai.

Jan Harald var sokneprest i Gjesdal og Ålgård 1990 - 2009. Før det hadde han vært sykehusprest ved Åhus 1970 - 77 og kapellan i Fjære og Grimstad i 12 år fra 1978 til 1990. I 2007 ble Gjesdal og Ålgård delt i to sokn med Sigve Sande som sokneprest i Gjesdal og Jan Harald Jaabæk i Ålgård.

Til avskjedsfesten 30. november 2009 var Oltedal kyrkje fullsatt. Svært mange bar frem takk til en folkekjær prest på vei inn i pensjonistlivet. Jan Harald var spesielt glad for gode tilbakemeldinger på den diakonale delen av tjenesten, så han i takketalen sin.

En tidligere sykepleier på Solåsheimen forteller om gode minner fra Jan Harald Jaabæk når han holdt andakt der. Han hadde så fin kontakt med pasientene og ble satt stor pris på, sier hun. Som en hilsen til familiens mange venner i Gjesdal har vi fått lov å sitere det som sønnen Trond Eirik Jaabæk skriver om Jan Harald på facebook-sida si:

“Han falt på sykkel 17. mars, og skadet hodet kraftig. Etter operasjon og behandling kom han til krefter igjen, men slet med hjerneskaden etter fallet. Etter en tid på sykehuset fikk han lungebetennelse og blodforgiftning. Dette ble for tungt for kroppen, og etter noen intense døgn på medisinsk avdeling ebbet kreftene ut, og han fikk reise hjem til Jesus. Han hadde sine fire barn hos seg de siste timene av sitt liv, og rett før han døde gav han oss et takknemlig blikk, som og kommuniserte at - jeg ser dere, men nå reiser jeg.”

En rørende fin avslutning på hans prestetjeneste ble det sommeren 2020 da han fikk døpe sitt yngste barnebarn, sier Trond Eirik.

Vi lyser fred over Jan Harald Jaabæks minne.

Tor Helge Køhn,
kirkeverge i Gjesdal

«Sommeren er kommet.»

I skrivende stund skinner solen fra knallblå himmel. Gradestokken viser sommertemperaturer vi ofte ikke opplever midtsommer. Stranda i kanalparken i Ålgård sentrum fylles opp med barnefamilier. Endelig kan vi igjen samles flere, til gudstjeneste, velser og gravferd og ha flere på besøk hjemme. Landet er igjen i ferd med å åpne.

Ja, det har vært tøffe og utfordrende tider. For noen mer enn for andre. Men alle har vi blitt påvirket av pandemien. Nå er vi snart der hvor vi skal ta livet tilbake, til det normale. Men hva er tilbake til det normale? Hvordan var det? Og vil vi egentlig ha alt slik vi hadde det før koronaen satte samfunnet på vent?

En ting vi har lært, tror jeg, er at det å ha sosial omgang med andre mennesker er viktig! At det å treffe barn og foreldre eller barnebarn og besteforeldre, tanter og onkler, og kanskje ikke minst venner er viktig for oss. Det har det alltid vært. Vi bare tenkte ikke så ofte på det. Den gang, da alt dette var normalt og tatt for gitt. Men nå, nå ser vi dette og setter pris på dette. La oss ikke glemme det til høsten. Eller til neste vår. Eller..

Også for arbeidet i kirka her i vår kommune har det vært utfordrende tider. Smittevernregler kom. Og endret seg. Og endret seg igjen. Hvor mange kan vi være til stede under barnedåpen eller vielsen? Hva er en fastmontert stol kontra en kirkebenk? Og hva med fellessang?

Nå er vi glade for igjen å kunne åpne opp for et større antall til stede, også på tvers av kommunegrenser. Fortsatt skal vi holde avstand og fortsatt skal vi ha spritdispenser ved inngangsdøren. Og fortsatt skal tilstedeværende registreres og tilvises plasser. Og sammen skal vi holde ut, også nå i innspurten.

Endringer i stab

Det er naturlig med endringer i en stab med ansatte. Siste faste endring er at Mikkel Eikill Jebe slutter i stillingen som menighetsprest i Ålgård menighet. Inntil videre vil deler av arbeidsoppgavene bli utført ved innleid hjelp og delvis ved å øke interne ressurser. En stor takk til ham for den tjenesten han har utført hos oss. En takk også til Gaute Rasmussen, som har vikariert som sokneprest både i Ålgård og Gjesdal sokn de siste par årene, og til Maciej Stroynowski som har vært engasjert som kirkemusiker med hovedvirke i Ålgård menighet siden 2015.

Ønsker dere alle en riktig god sommer

Tor Helge Køhn, kirkeverge

Anne Lise Tyssebotn Gjesdal og Vidar Gjesdal

TEKST OG FOTO: MÅLFRID H. BJØRGAAS

På veg mot Gjesdal for å møte ekteparet Gjesdal, Anne Lise og Vidar! «Ta til venstre ved bedehuset (Fredly). Når du ser ein raud garasje med masse skrot rundt så har du kome til rett plass», hadde Anne Lise forklart. Og det stemmer godt! Eg endar i eit tun som ber preg av masse liv og aktivitet, av og med engasjerte folk med naturen nær på. Anne Lise og Vidar bur i «kårhus»-annekset. Drøsen går i hagen med heimelaga hyllesaft og kaffi!

Korleis havna de her?

Dette er Vidars barndomsheim. Etter nokre år ute av bygda flytta vi hit fyrst på 1980-talet. Vi møttest på Stend jordbruksskule i Fana der Vidar gjekk på forkurs til Ås og Anne Lise utdanna seg til agronom. Anne Lise kjem fra Osterøy på «Strilelandet». Vi gifta oss i 1972, 22 år gamle. «Ein fin alder, det», seier Vidar. «Under 20, då er ein for ung, men før 25 er optimalt. Då er ein gammal nok til å ta eit så viktig val, og samtidig fleksibel nok til å tilpassa seg». Då vi flytta hit hadde vi to jenter på 5 og 2 år. Før det budde vi ei tid i Suldal. Vidar hadde mykje hår og skjegg på den tida, så ein der i bygda meinte eg måtte vera ei krysning av Marx og Jesus, humrar Vidar.

Korleis var det for deg å flytta til Gjesdal, Anne Lise?

Det var jo litt utfordrande i byrjinga. Det var ikkje så mange andre småbarnsfamiliar i nærleiken, og i bygda her veit dei fleste det meste om alle. Eg hadde ikkje bil, og bussen til meir «tettbygde strok» kom forbi berre to gongar om dagen, ein gong fram og ein tilbake! Men det hjelpste mykje at eg hadde interesse for natur og landbruk. Slik fann eg meg etter kvart godt til rette.

Of for deg, Vidar, korleis var det å koma tilbake til barndomsbygda?

Det var fint, det. Men det kom vel med at eg var ganske trygg på meg sjølv, for det var jo mange forventningar som låg der, både sagde og usagde. Far var kyrkjeklokkar og ein hovding på bedehuset og i bygda, og mange trudde at eg måtte vera akkurat som han! Vi hadde ikkje budd her lenge før det kom to menn på døra som lurte på om eg ville stilla til val for KrF. Ingen hadde spurt meg om mitt politiske syn, men far min var jo alltid engasjert i KrF, så då var vel eg og det!

Anne Lise har alltid vore glad i å danse og hadde vore med

i leikarring, På ei tilstelning ein gong svinga vi oss begge to, og det gjekk det visst gjetord om. «Son til klokkaren dansa, og kona har lært han det», blei det sagt. Det var nok litt uvant for mange på bedehuset den gongen.

Kva med forventningar om engasjement i bedehus og kyrkje?

Det har aldri vore noko problem, for det ville vi sjølve. Det har alltid vore ein viktig ting for oss, å vera ein del av det kristne fellesskapet. Vi har engasjert oss mykje, både på Fredly og i Gjesdalkyrkja.

Ja, kva har de gjort då?

Då vi kom hit var det få unge på bedehuset, men så kom ei tid der fleire familiar kom til. Vidar har vore formann på Fredly i minst 25 år, og er det fortsatt. Åra på Fredly har nok forma trua vår mykje. Vidar driv også søndagsskule (i opptil fleire generasjonar!?). For 3 år sidan var det bare to barn igjen og vi la ned. Men nå er vi i gang igjen med 10-15 ungar etter at ei mor etterspurte tilbodet.

Vi har begge hatt våre periodar i Gjesdal sokneråd, og så var vi med og starta «kyrkjemøtet på Bjelland».

???

Ja, har du ikkje høyrte om det? Det var i Sigve Sande si prestetid. Vi såg at han var for mykje aleine med gudstenestearbeidet, så vi var to par som gjekk saman og laga ei «støttegruppe». Vi blei sparring-partnarar, forsongarar, kyrkjevertar og laga kyrkjekaffi. Nå heiter det gudstenestseutval, men det er jo fortsatt det «kyrkjemøtet» vi var med og starta. Då Bjarte Hetlebakke kom fortsette vi saman med han. Bjarte er altså ein flott og god prest! Det kan du gjerne skrive!

Kor mange festkaker har du levert i di tid i Gjesdal, Anne Lise?

Begge ler høgt og godt.

Nei, det har vi ikkje tal på, men det er mange! På Fredly er «festkomiteen» eit kjent begrep. Der var det alltid med to menn, ein som leda festane og ein som ønskte velkommen i døra. Resten var damer som alle var på kjøkkenet. Vidar er glad i å bake, fortel Anne Lise, så han sa at han gjerne ville vera med på kjøkkenet. Da blei det kaos i komiteen, for gjekk

det an? Ein mann på kjøkkenet? Men han fekk tillit etterkvart, og for ikkje lenge sida baka han 20 prinsessekaker til basar!

No er de pensjonistar, men kva har de arbeidd med?

Vidar har arbeidd med kart og oppmåling i Sola kommune i mange år. Anne Lise var i Arboretet i 22 år, fyrst som gartnar og så i administrasjonen etter hoftene slo seg vrange. Elles har eg mitt eige føretak, Vill Vekst, der eg har kurs og foredrag om sopp og andre etande vekstar frå utmarka. Vi sanka, sorterar og tørkar mykje sopp for sal, og har drive med jordbær, grønsaker og bikubar.

Her er det mangfald! Kva er «hjardebarnet» dykkar no, då?

Vi har mange hjardebarn, vi! Fire døtrar, fire svigersøner, ni

barnebarn og eitt oldebarn..... men elles nemner vi gjerne barneheimen Kibowa i Tanzania. Dotter vår, Norunn, kom dit fyrst med «Projects abroad». Vår lokale kontakt er Mama Mchome som driv barneheimen. Vi har fått bidra med nytt bygg til 50 barn og støtte til drift, og har besøkt dei to gonger. Vi held basar og julemesse kvart år. Mange støttar oss, både innanfor og utanfor det kristne miljøet. Under pandemien har vi blitt tvinga til å ta ein pause, men neste år er vi nok i gang igjen!

Med ei pakke med tørka sopp med heim til mannen («hvis han likar sopp må han koma på sopp-kurs til hausten») og ei nyinnkjøpt diktbok skreiv og utgitt av Anne Lise Tyssebotn Gjesdal, køyrer eg heim, rikare enn då eg kom! Etter å ha møtt to rause og varme menneske!

PÅ VEI MOT SANTIAGO DE COMPOSTELA

TEKST: HELGE ÅRSVOLL
FOTO: PRIVAT

I flere år hadde jeg hatt et ønske om å gå pilegrimsturen til Santiago de Compostela i Spania. Jeg hadde lånt og kjøpt bøker, sett filmer og satt meg inn i mye, knyttet til turen. Jeg ble klar for å gå den mange hundre år gamle pilegrimsruten til fots. Hvorfor? Det virket så godt og meningsfullt å være gående, - hele dager og uker med meg selv.

Jeg fikk ja fra familien i gave, - til å bruke ca 10-12 dager til en slik tur, og, om det var vellykket; klarsignal for å fullføre hele pilegrimsturen i løpet av noen år.

På jobb og under en lunsjpause, fortalte jeg en god kollega og venn om planene mine. Han viste interesse og så ble det til at han og jeg bestemte oss for å dra. Jeg en kristen og han muslim, uten at det hadde noen betydning. Vi ønsket å gå sammen, dele liv og tro, - være alene, men også sammen om det som måtte komme.

Vi bestemte oss for å starte på fransk side av Pyreneene, over fjellkjeden og inn i det spanske Baskerlandet. Vi la planer for overnattinger og dagsetapper og gledet oss til å gå gjennom åkrer med drueranker i Navarra, endeløse kornåkrer på mesetaen, landsbyer og byer, skoger og fjell, jorder med storfe, asfalt, og så mot målet etter 775 km til fots, til byen Santiago de Compostela.

Farid og jeg er enda ikke kommet frem, og vi har absolutt ingen hast med å komme dit heller. Veien er målet. Det å være gående og underveis. Det er der livet leves, og det er der en finner alt som er i livet.

Vi startet i 2013 og har hatt 3 turer. Vi

har gått i overkant av 600 kilometer og har 150 igjen. Det blir fryktelig trist å komme i mål.

Etter forrige tur skrev Farid et dikt, som jeg nå ikke gjengir i sin helhet: "En mange hundre år gammel menneskeelv, full av opplevelser og historier. Elven... jeg slutter meg til den, som en dråpe". "Jeg ser to samtaler mellom to fisker... åpne sår, ... dype savn, ... forsakelse, tilgivelse, kjærlighet. Strømmen knar oss, kjærtegner oss... Abrahams spor... dialog, håp og fred...". Ingen kan sette ord på ting, sånn som Farid!

For min del handler hver dag på turen om å gå, spise og sove. Så enkelt, men så rikt. I dette enkle, blir livet så sterkt. Ved å bruke 7-9 timer hver dag, til fots, er det som om en lander skikkelig i seg selv og i det som virkelig betyr noe i livet. Det blir tid til ettertanke. Jeg kjenner på hvor inderlig glad jeg er i familie og venner. Jeg dveler rundt tanker om tro og liv.

Innimellom alt dette som betyr så mye, blir det selvsagt også tid til å nyte det skapte. Det er vakker natur, spennende historie, god mat og drikke. Vi har det gøy. Av og til ler vi så tårene triller. Og så er det ikke feil med godt klima og god temperatur. Det er den beste ramme for å være både i alvor og lek.

Skal jeg plukke ut noen øyeblikk, må det være da vi gikk over den vakre fjellkjeden Pyreneene, i sol, sommer, snø og vinter på en og samme dag. Inne i Pamplona, der det baskiske flagget vaier i alle gater som tegn på folkets ønske om uavhengighet fra Spania. På vei gjennom vinrankene, en hvithåret eldre mann som gikk pilegrimsturen for andre gang. Han formidlet så mye godhet, bare ved å gi oss sitt blikk. Vi tenker ennå på ham, flere år etter at vi møtte ham. Vi går gjennom veiunderganger og leser de mange hundre ord, setninger og uttrykk som pilegrimene noterer, der det er en vegg å skrive på: "Alone was here",

“This is the way of peace”, “go home and love your family”, “don’t stop”. Vi spiser lunsj under et oliventre, og tar to tre never druer som nydelig drikke. Inne i en kirke ser vi torturredskap som ble brukt under middelalderen, sikkert som redskap for at alt skulle bli riktig for dem som fortjente sin straff. Vi rister på hodet og er enige om at dette ikke er Gud. Gud er kjærlighet, slik vi opplever den i forhold til hverandre, og gjerne under en pause der pilegrimene ler og hygger seg med god mat og fellesskap. I løpet av en hel dag går vi gjennom en uendelig eikeskog. Det blir så mektig at jeg er helt utgrått når jeg kommer frem på ettermiddagen. Farid ler. Jeg vet at neste dag er det kanskje han som får seg en emosjonell karamell.

På kvelden er det messe i klosteret. Kirketjeneren gir meg nattverd, før han haster videre for å servere oss mat og drikke på stedets eneste bar. Kirketjener og bartender. Middag etter en lang og god dag til fots, - da koser vi oss!

Føtter. Når en går flere hundre kilometer på grus, stier, asfalt, fjell og jorder, så må føttene fungere. De må ha gode sko og utsettes for minst mulig vekt. Derfor liker pilegrimen seg best med minst mulig i sekken. To par sokker og to underbukser, håndvask og bytte på kvelden. Det går fint.

En trenger ikke mer i livet for å ha det bra. Så lenge en har de nærmeste der, familie og venner. Og en kjærlig Gud. Og så er det godt å bruke kroppen, å gå (være i aktivitet, frivillig eller lønnet arbeid). Det er godt å spise mat og sove. Og så gå igjen.

Noen ganger gjør det vondt å leve. Sånn er det også på caminoen. Føttene er betente og må ises ned på kvelden. Noen dager er det Farid som lider, andre dager meg. Kanskje det er lurt å ta en pause, hvile noen dager. Men så går det over, og vi kan fortsette. Noen går hele veien og nyter hvert skritt. Andre får mer vondt. Men på

pilegrimsreisen er det mye godhet. I hver landsby møter en lokale mennesker som ønsker en velkommen og god tur videre: “Buen camino”. De har vært verter i generasjoner, og vet hva pilegrimen kjenner på.

Å være gående på caminoen har lært oss så mye, - om hverandre, troen og livet.

Og så noen betraktninger om det å gå fremfor å bruke raskere transportmiddel som sykkel og bil. Erling Kagge: “Min fart og tiden akselererer parallelt. Det

er som om en time varer kortere enn en klokke time. Jeg får knapt med meg noen ting når jeg forter meg”.

Når jeg i løpet av en dag går de 20-30 kilometrene på Caminoen, fra morgen til kveld; ja da rekker jeg å kjenne vinden i håret, lukten fra eukalyptustrærne, de slitne føttene, vannet som sildrer ned en tørr gane. Når jeg bruker en dag i stedet for en halv time, puster jeg roligere, lytter og kjenner grunnen under føttene - dagen blir en helt annen. Jeg lever mer og kjenner på takknemlighet.

JONSOK OG OLSOK

TEKST: ASTRID TANGEDAL MADLAND

Du vår med ljose dagar - og mange raude kalenderdagar - er gått over i sommar, og me må vente heilt til jul med neste offentlege fridag. Den neste månaden byr ikkje desto mindre på to feiringar som har røter både i kyrkja og i folkeleg festtradisjon. Menighetsbladet har sett nærare på kva jonsok og olsok er, og på feiringa av sistnemde i bygda vår.

Kvifor feirer ein jonsok?

Sankthans, også kalla Jonsmesse, Jons vake eller Jonsok, har sitt opphav både i den kristne og den folkelege tradisjonen. Navna Jon og Hans er begge utleda av Johannes, sankthansfeiringa er både ei markering av døyparen Johannes sin fødsel og ei feiring av sommersolverv. I Noreg er sankthans i utgangspunktet ein gammal folkeleg tradisjon for å feira midtsommar, den tida av året då naturen var på sitt vakraste.

På 400-talet blei feiringa av Johannes lagt til 24. juni, og ein av dei viktigaste grunnane for dette var at kyrkja såg det som ein mulegheit til å drive bort og erstatte ei gammal, hedensk feiring. På denne måten blei sankthansfeiringa ei blanding av kyrkje og folkeleg festradisjon. Dette fortel kulturhistorikar Ørnulf Hodne i eit intervju med Nettavisa.

Kvifor brenn ein bål på jonsok? Elden blei i gammal tid sett på som reinsande og beskyttande, så ein tente bål rett og slett for å beskytte seg mot onde mater. Og bålet var og eit uttrykk for at naturkreftene var på sitt sterkaste på denne tida, seier Hodne. Tradisjonen med å pynte huset med lauv og ville blomar kjem og av ønsket om å ta i bruk krafta frå naturen. Målet skal ha vore å utnytte naturen si grokraft, og å verne og velsigne huset.

Det å sove med sju slag blomar under puta er ein annan tradisjon. "Sjutalet er jo eit magisk tal, så ved å legge sju sortar blomar under puta før ein la seg, kalla ein på overnaturlige makter. Dette gjorde ein for å finne ut kven ein skulle gifte seg med", seier Hodne. Dette blir kalla for drøymespådom, og me finn mykje av det i norsk tradisjon, men krafta frå naturen var sterkast på sankthans.

Ein annan tradisjon var pilgrimsvandringar til heilage kjelder, men dette blei det slutt på i løpet av 1800-talet.

(Kjelde: Nettavisen.no)

TRADISJONSRIK OLSOK-FEIRING I GJESDAL

Det er ikkje så mange stader i distriktet som har eiga olsokfeiring, derfor kjem det folk frå både Sandnes, Klepp og Bryne når Gjesdal Mållag arrangerer sine tradisjonsrike festar.

Desse festane har dei hatt kvart år sidan 1954, bortsett frå i fjor, då pandemien sette ein stoppar for arrangementet. Dagfrid Søyland var med i styret i fleire år, og er no med i matkomitéen. Ho har godt håp om at det blir olsok-feiring i år, no når smittesituasjonen er blitt betre.

"Kvelden startar vanlegvis med ei olsokmesse i Gjesdal Kyrkje klokka sju, og så er dei fleste med inn på Bygdahuset etterpå, klokka 20," fortel ho. "Komitéen

"I familien til Dagfrid Søyland går engasjementet i arv. Her med det yngste oldebarnet, Mathea, 15 månader."

finn ein talar og noko som er gode til å synge, så me har fint program. Nokre år er det blitt delt ut "Målkniv" til nokon som er flinke til å bruke nynorsk, og me har og ei bok i Mållaget, som me kallar "Måltrosten". Denne er det ein eller annan flink skribent som skriv i, og så vert det opplese på festen. Men der har me vore ringe dei siste åra, eg veit ikkje heilt kor boka har blitt av," undrar Dagfrid. "Maten er alltid rømmegraut med det som høyrer til. Pluss kaffi og kaker. Før vart grauten laga av ei av dei kjekke bondekvinnene i bygda, men no kjøper me han av Tine. Eg er ny i matkomitéen, men har med meg Ingrid Gjesdal, som har vore med i sikkert ti år."

Dagfrid fortel at Mållaget i Gjesdal starta 15. april 1948, og at mor hennar, Jorunn Søyland, var ei av drivkreftene både bak dette og olsokfeiringane, som tok til seks år seinare. Overskuddet frå olsok-festane var kjærkomne inntekter for Mållaget, som ikkje hadde mange andre måter å få inn pengar. Bror hennar, Svein Kåreson Søyland, har også vore aktivt med i arbeidet, så her har engasjementet gått i arv.

Kva er olsok?

Olsok blir feira på Olav den heilage din dødsdag den 29. juli. Namnet kjem frå norrønt "Ólafsvaka" og betyr "vakenatt for Olav". Dagen er blitt feira heilt sidan norrøn tid og var ein viktig helgendag i katolsk tid. Då reformasjonen kom til Danmark og Noreg i 1536-37, blei det forbode å heilaghalde helgenar, og vakenettene med messer nattestid blei etter kvar avskaffa. Likevel forsvann aldri feiringa av Olav den heilage frå den folkelege tradisjonen. Olav si kristning av landet og alle historiane om hans liv stod så sterkt i den norske bevisstheita at Olsok blei oppretthalde som folkeleg festdag. I 1930 blei Olsok for fyrste gong sidan reformasjonen offisielt feira. Det skjedde i samband med 900-årsdagen for slaget på Stiklestad. Kyrkjene i Verdal, Trondheim og over heile landet samla seg om feiringa av den norske helgenkongen. Samstundes fekk Olsok status som norsk flaggdag. I dag blir det arrangert spel og Olavsdagar fleire stader.

Olav den heilage blir rekna som Noreg sin skytshelgen, men Olsok blir og feira nokre stader i Sverige, Finland og Danmark. På Færøyane er olsok ein av dei viktigaste festane i året. Dei feirer "Ólavsøka", som er både nasjonaldag, dagen då Lagtinget blir sett og minnedagen for Olav den heilage, som også var deira konge.

I Den katolske kyrkja har Olsok status som høgtid, det vil seie at det er ein dag kor det er obligatorisk å feire messe. Den norske kyrkja legg mindre vekt på Olav sin helgenstatus, men vel å markere Heilage Olav og Olsok til minne om den betydninga han har hatt for Noreg og kristendommen i landet. "Dagen handlar ikkje berre om Olav den heilage, men om alle trusvitne og håpsbærarar som kan gi mot og styrke til kristen vedkjenning i dag," skriv dei på nettsida si.

I norsk folketradisjon har olsok elles vore ein viktig merkedag både for høyslåtten og for veret. Mange stader rekna ein med at tida omkring olsok var den beste tida for slåttonna, og at olsok-veret kunne gi langtidsvarsel. (Kjelder: Bibelselskapet, Store Norske Leksikon)

Marie og Pål giftet seg ett år etter opprinnelig dato

TEKST: CHRISTIAN F. UHL

FOTO: PRIVAT

Det har vært en utfordrende tid for kirkelige handlinger helt siden pandemien gjorde sitt inntog i mars i fjor. Utsatte konfirmasjoner, barnedåper og brylluper har rammet mange.

Marie Oftedal (nå Levang) og Pål Børge Levang startet forberedelsene til bryllup i 2018 og satte datoen til 23. mai 2020 med 80 gjester på festen. Da måtte planene forandres. Først bestemte de seg for 12. juni nå i år, men etter hvert fant de ut at de ville beholde datoen 23. mai. Det er nemlig årsdagen for da de møttes for første gang på Metallica-konsert i Oslo i 2012.

Og 1. pinsedag ble det bryllup i Ålgård kirke – og gleden var stor da de nå kunne ha så mange som ca 90 gjester i kirken - etter de siste endringene for arrangementet.

De som kjenner Marie vet at hun er lidenskapelig opptatt av design og blomster-dekorasjoner. Hun hadde samlet på

spesielle vaser i flere år som skulle brukes til pynting på festen. Marie er en god bekjent av blomsterdekoratøren Finn Schøll («Blomster-Finn»). Han kom med forslag til pynting og var en stor inspirator. Han ringte forøvrig dagen før bryllupet for å spørre hvordan det stod til med brudeparets nerver.

Dessverre kunne de bare være ti deltakere på festen som ble holdt på Kronen Gaard. Sandnes hadde som kjent strengere regler på det tidspunktet. Selv om de var bare ti gjester, hadde Marie satt 20 vaser på bordet som hun hadde brukt åtte timer på å sette opp med blomster. At ikke besteforeldre kunne være til stede på festen var selvfølgelig et skår i gleden. Marie forteller at hun sitter igjen med mye glede etter denne dagen. Alle de flotte blomsteroppsatsene skapte en fantastisk ramme omkring bryllupsfesten.

Venner av Marie og Pål, som egentlig skulle være på festen, brukte kvelden kreativt ved å dekorere parets hus i Kvitlyngveien.

-La konfirmanten, og ikke antibacen, være i fokus!

TEKST: CHRISTIAN F. UHL

FOTO: PRIVAT

To konfirmantkull har blitt preget av pandemien. I fjor skulle konf-leiren for 2005-kullet gå av stabelen 14.-15. mars, men ble umiddelbart avlyst da Norge ble stengt ned to dager før. I år ble det heller ikke mulig med leir, noe ungdomspastor Joar Idsøe synes er fryktelig leit.

- Og det er ikke bare det å ikke å ha vært på leir med konfirmantene, men også det å ikke kunne si til ledere eller konfirmanter når vi møtes etterpå; husker du vi var på leir og...? Alle minnene etter en helg med ungdommer...

Hva ble alternativet til å reise på leir?

-Det var jo en helt ny situasjon. Vi hadde aldri vært borti noe slikt før. Å møtes digitalt var nytt for de fleste. Zoom og Google Meet ble løsningen, men det er jo ikke det samme som å møtes fysisk. For 2005-kullet var dette noe nytt og svarte skjermene var stort sett ikke noe problem, men 2006-kullet har jo brukt dette i stor utstrekning – så her har det vært mange svarte skjermene. Jeg liker ikke det. Jeg liker å se ansiktene til de jeg snakker med.

Og så ble jo konfirmasjonsgudstjenestene utsatt?

-Ja, vi var en av de menighetene som var litt heldige her. Vi utsatte dem til siste halvdel av oktober. Da var samfunnet mye mer åpent enn både før og etter. Og så var det jo å lage til hyggelige selskaper for konfirmantene. Jeg hadde konfirmant selv, og vi måtte lage selskapsbordene dobbelt så store med en stol mellom hver enkelt og ha en familie ved hvert bord. Det viktigste var å lage fest der konfirmanten var i fokus og ikke antibacen. Etter det jeg har fått inntrykk av, klarte alle å lage til en fin og trygg fest for sin konfirmant.

Sammen med ungdomslederne har dere pleid å reise til Bergen på besøk til en søstermenighet?

-Ja, men det kunne vi jo ikke gjøre i mai 2020! Så da tenkte vi ut et alternativ. Vi tenkte at det sikkert ville være mer åpent i oktober – og det ble det jo. Vi tok kontakt med Filadelfia menighet og Salem misjonskirke i Kristiansand i tillegg til Flekkerøya menighet, og fikk besøke dem alle tre. På Flekkerøya fikk vi et fortellerkurs. Der fikk vi en boost til å gjøre noe nytt.

Undervisningen for årets konfirmanter startet vel forholdsvis normalt?

-Ja, vi møttes fysisk fra august til november, men fra januar til nå - kanskje bare to ganger. Opprinnelig hadde vi tenkt familier som skulle ta mot ca fem konfirmanter hver, men det gikk jo ikke med de smittevernreglene som kom i januar, så vi måtte ta i bruk digitale løsninger.

Hvilke tilbakemeldinger har du fått fra konfirmantene etter gjennomført undervisning?

-Mange har gitt uttrykk for takknemlighet for å ha fått nye venner. Andre ting er at de har vært fornøyd med gruppa de tilhørte og med lederne og at de har fått ny lærdom.

Og til slutt: Hva tenker du om konfirmasjonene av årets konfirmanter?

-De tenker jeg kommer til å som normalt. 11. og 18. september er vi i kirken klare til å konfirmere 2006-kullet og oppfordrer foreldre til å lage flotte selskaper for dem!

BARNAS SIDE

Fargelegg!

Jesus fortalte en lignelse om en sau som hadde gått seg bort. Gjeteren lette helt til han fant sauen. (Tegning: Trevor Keen)

Finn fem feil

Da gjeteren fant sauen, ble han så glad at han holdt fest!

De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet under? (Tegning: Trevor Keen)

Vitser

- Jeg tror jeg snart skal få en bror!
- Hvorfor tror du det?
- For hver gang mamma har vært på sykehuset, har jeg fått en søster.
- Ja, og så?
- Jo, nå er pappa på sykehuset...

- Skal jeg dele pizzaen i fire eller åtte stykker? spurte servitøren.
- Bare fire, takk. Jeg tror ikke jeg orker åtte.

Gi barnebladet
BARNAS til
et barn du er
glad i!

Disse oppgavene er
hentet fra bladet.

Bestill abonnement
på sondagsskolen.no
eller 22 03 71 00.

STRIKKEKAFÉ

Torsdag 9.sep, 14. okt og
11. nov kl. 19.30 - 22.00

Underetasjen i Ålgård kirke

Salg av kaffe og noe å bite i

Kontaktperson: Else Fjermestad, tlf 95965303

TUR & DRØS

- og en liten kaffidråpe

Lett tur fra Ålgård kirke kl 10.00 - 11.30 annenhver tirsdag i partallsuker.

Oppstart 7. september.

Møt opp ved kaféinngangen

Kontaktperson Inger Johanne Ravndal Lima, tlf 91862161

50-årsjubilanter

Mange har satt pris på den fine tradisjonen vi har med å samle konfirmantene 50 år etter konfirmasjonen, for gudstjeneste, middag og godt drøs. De som var jubilanter i fjor fikk ikke fest i jubileumsåret, men vi skal ta det igjen nå i år.

1970-kullet fra hele kommunen inviteres til gudstjeneste og middag i Ålgård kirke 21.nov

1971-kullet fra hele kommunen til gudstjeneste og middag i Oltedal kyrkje 03.okt.

Sett av datoen nå, invitasjon kommer i posten etter sommeren

Gudstjenester i Ålgård menighet – Ålgård kirke

20.juni	kl 11:00	G2 v/team
27.juni	kl 11:00	v/ Bjarte Hetlebakke
11.juli	kl 11:00	v/ Leif Inge Norland Brekke
08.aug	kl 11:00	v/ Bjarte Hetlebakke
15.aug	kl 11:00	v/ Bjarte Hetlebakke
22.aug	kl 11:00	G2 v/team
29.aug	kl 11:00	G1 v/ Leif Inge Norland Brekke
05.sep	kl 11:00	G2 v/ team
11.sep	kl 10:00	Konfirmasjonsgudstjenester
	kl 11:30	Konfirmasjonsgudstjenester
	kl 13:00	Konfirmasjonsgudstjenester
12.sep	kl 11:00	G1 v/ Leif Inge Norland Brekke
18.sep	kl 10:00	Konfirmasjonsgudstjenester
	kl 11:30	Konfirmasjonsgudstjenester
	kl 13:00	Konfirmasjonsgudstjenester
19.sep	kl 11:00	G2 v/ team
26.sep	kl 11:00	G1 v/ Leif Inge Norland Brekke
03.okt	kl 11:00	G2 v/ team. Utdeling av 4-årsbok

Gudstjenester i Gjesdal sokn

20.juni	kl 11:00	i Oltedal kyrkje v/ Bjarte Hetlebakke
04.juli	kl 11:00	Gjesdal kyrkje v/ Leif Inge Norland Brekke
18.juli	kl 11:00	i Dirdal kyrkje v/ Leif Inge Norland Brekke
29.juli	kl 19.00	i Gjesdal kyrkje v/ Bjarte Hetlebakke
01.aug	kl 11:00	i Oltedal kyrkje v/ Bjarte Hetlebakke
22.aug	kl 11:00	i Oltedal kyrkje
29.aug	kl 11:00	i Dirdal kyrkje
05.sep	kl 11:00	i Brekko kapell
12.sep	kl 11:00	Konfirmasjonsgudstjeneste i Gjesdal kyrkje
19.sep	kl 11:00	Konfirmasjonsgudstjeneste i Oltedal kyrkje
26.sep	kl 10:30	Konfirmasjonsgudstjenester i Dirdal kyrkje
	kl 12.30	Konfirmasjonsgudstjenester i Dirdal kyrkje
03.okt	kl 11:00	Gudstjeneste i Oltedal kyrkje v/ Bjarte Hetlebakke. Jubileum for 50-årskonfirmanter

Gjennom livet

Døpt

Ålgård kirke	13.03	Eivor Taksdal Berge
Ålgård kirke	14.03	Nicola Helleberg Holen, Jens Rübberdt Landsnes
Gjesdal kyrkje	14.03	Linus Lima Tollaksen, Sakarias Auestad
Ålgård kirke	21.03	Thale Kronfeldt
Ålgård kirke	28.03	Noah Taksdal Nilssen
Ålgård kirke	11.04	Frida Nesland Lyslo, Elea Janson Torgersen
Oltedal kyrkje	18.04	Magnus Espeland, Mille Otilie Tufta Myking
Dirdal kyrkje	02.05	Oda Gilje
Ålgård kirke	09.05	May Lin Hegna Løvold, Jenny Skadsheim Johansen
Gjesdal kyrkje	09.05	Eldfrid Erlingsdotter Slettemark
Ålgård kirke	29.05	Ragnar Molaug Håland
Gjesdal kyrkje	30.05	Andrea Gundersen Bøhn

Gravferder

Ålgård kirke	19.03	Erik Magnus Håverstein, 84 år
Ålgård kirke	23.04	Arvid Langvik, 41 år
Ålgård kirke	27.04	Alf Idland, 84 år
Oltedal kyrkje	04.05	Årstein Torbjørn Oftedal, 81 år
Ålgård kirke	11.05	Tor Ove Lie, 75 år
Dirdal kyrkje	26.05	Asrunn Espeland, 92 år
Gjesdal kyrkje	04.06	Björg Kyllingstad, 80 år
Ålgård kirke	11.06	Terje Engedal, 52 år
Ålgård kirke	11.06	Svein Roald Karlsrud, 61 år

Vielser

Ålgård kirke	30.01	Anne Sigrud Urstad og George Edmund Farrel
Gjesdal kyrkje	14.03	Anna Linnea Lima og Jarle Hoffgård Tollaksen
Ålgård kirke	23.05	Marie Oftedal og Pål Børge Levang

COOP
gjesdal

COOP **BYGG MIX**
ålgård
byggmarked

Café
MEGA

COOP
gjesdal
landbruk

norsk
STEIN

R. E. GJESDAL AS

når du trenger elektriker

Tlf: 51 61 71 52
Sandnesveien 20
4330 Ålgård

Odd Einar
Tlf: 932 56 656

Martin
Tlf: 932 56 659

**Ledig
annonse plass**

Frafjord Bilrute
Busstransport

51616435/97116525
fracford.bilrute@yahoo.no

Lokalavisa for
Gjesdal og Figgjo **GJESDALBUEN**

**Ledig
annonse plass**

GILJE

PB
PIZZABAKEREN™

SpareBank
SR-BANK **1**

**Ledig
annonse plass**

JÆDER

GILJE BYGG
Din lokale trelastforhandler

Nybygg og reparasjoner
e-post: torfinn@giljebbygg.no
Mobilnr: 913 97 183

**Ambulerende foterapeut
Kristine Varhaug
Telefon: 948 84 504**

Ålgård Sko

Byrkjedalstunet

eidsaa
TANNLEGE
TANNLEGE EIDSAA AS
SPESIALIST I KJEVEORTOPEDI

NILS REIME MASKIN
 GODKJENT ENTREPRENØR - ALT I GRAVING OG TRANSPORT
 TAKSDAL 4342 UNDRHEIM
 TLF: 51 48 45 11 FAX: 51 48 60 64 MOB: 971 59 400

REMA 1000

Alt innan graving.
Svein Madland
Maskin

Brekko
 4330 Ålgård

Tlf: 51 61 68 15
 Mob: 917 55 958

svmadla@online.no

GB
BYGG AS
 alt i tre og betong

AUT. RØRLEGGERFIRMA
Sigurd Lima AS

TOR FINN HØYLAND
 Kluge, Ålgård
 51618098 911 54 318
 Alt i legging av
 tepper og golvbelegg

AMFI
 ÅLGÅRD

 Gunnarshaug
 Trykkeri
 www.gunnarshaug.no

FIGGJO
 NORWAY

BYGGMESTER
SLYK & ESPEVIK A/S
 Vi satser på kvalitet

KONGEPARKEN CAMPING AS

 Tlf. 51 61 75 76

Gilja Soneterapi
 Tlf. 958 03 916

 TLF: 98471994
 Nybygg - Påbygg - Rehab

Reidun Salongen

NOVA

BEGRAVELSESBYRÅ
51 61 04 00 - døgnvakt
 www.novabegravelse.no

Hanne Brit
 Sandsmark
 og Møyfrid
 Hersdal

Ledig
annonse plass

KROGEDAL
 begravelsesbyrå

DØGNVAKT
 51972900

Oalsgt. 75, 4316 Sandnes
 www.krogedal.no

BABYSANG

TEKST OG FOTO: IRENE ULNES

Det var kjekt å treffes på babysang i mai. Mennesker trenger mennesker om de er dager eller år. Store og små mennesker trenger sang. Sang gir livskraft, tilhørighet og trygghet. Det er magisk å se blikkene til de små når foreldrene synger. Randi og Anne May sier vi kan synte med den stemmen vi har. Det er fint.

Hva er babysang?

- babysang er for barn i alderen 0-1 år
- en blanding av sanger, rim, regler og enkle former for ringdans
- Samlingen blir ledet av Anne May og Randi

Hvorfor babysang?

- alle babyer har nytte og glede av musikalske opplevelser som tar i bruk flere sanser
- en mulighet til å bli kjent med andre barn og foreldre
- gøy å synge
- ungene får med seg en sangskatt gjennom hele livet
- en stund av tilstedeværelse

Etter sommeren starter vi opp igjen med babysang, annenhver onsdag. Datoer og klokkeslett kommer på hjemmesiden til Ålgård menighet.

Du er hjertelig velkommen om du bor på Ålgård, i Gjesdal eller på Figgjo.

En av sangene:

DU ER SÅ FIN

**Du er så fin, og jeg bryr meg om deg
Du er så fin, og jeg bryr om deg
Ingen er så fin som du på hele jorden
Ingen er så fin som du på hele jorden**

Dragekjemperne

Det var en flott sol, (og en ganske så kald vind), på Kyllingstad 24.april. Klokken 12.00 kom 22 fjerdeklassinger fra hele Gjesdal kommune, og var med på en innholdsrik aktivitetsdag. Alle fikk spikket og surret sitt eget multiverktøy; et kors, som var et sverd, som var en grillpinne, og som kunne brukes i lek og konkurranser. Inndelt i grupper etter hvilken skole de går på, fikk de være med på live-skuespill i den lille skogen. Her måtte de bruke både hodet, hjertet, hender, og ulike hjelpemidler de hadde fått utdelt, for å hjelpe Ridder Georg i forberedelsene til å bekjempe en ny drage. Vi lærte etter hvert at kanskje det finnes andre måter å bekjempe en drage på enn med sverd, og andre måter å møte utfordringer på enn med vold og sinne. Resten av dagen ble det mye spikking, tegning med kritt, lek og konkurranser. Vi avsluttet kvelden med grilling og en fin liten mini speidergudstjeneste.

Dragekjemperne er et trosopplæringstiltak for 4.-klassinger. Det er utarbeidet av KFUK-KFUM-speiderne. I dette arrangementet får barna oppleve noe spennende sammen med jevnaldrende i en kristen ramme. Speiderne er med og gir barna en smak av friluftslivets gleder; spikking, bål, knytting, førstehjelp, sang og lek. Tidligere år har vi også hatt overnatting i telt, men fordi situasjonen mtp smitte har vært sånn den har vært, valgte vi å kjøre opplegget kun for én dag.

RIDDER GEORG

Temaet for Dragekjemperne tar utgangspunkt i legenden om St. Georg, den romerske ridderen som kjempet mot dragen og vant. Georg ville ikke ha ordinær belønning for sin heltegjerning, men heller få tillatelse til å fortelle byens innbyggere om Jesus. Han dro etterpå videre til Roma der han døde som martyr 23.april i år 3030 e.Kr. St. Georg er speidernes egen skytshelgen, og St. Georgsdagen feires hvert år til minne om han den 23.april.

GLIMT FRA 11-ÅRSDAG I BREKKO 5.JUNI

